

vsako Veliko noč je opravil svojo spoved in v nedeljah, ko ni mogel v cerkev, je opravljal svojo pobožnost doma, posebno ko so se tako lepo slišali zvonovi z Žihpolj.

In narod!

Naši predniki so bili Slovenci. — Ostanimo tudi mi njih nasledniki! Naj pridejo še tako hudi časi, a nobeden iz naše hiše in našega rodu ne zataji svojega naroda. Spomnite se, koliko sem jaz prestal! Obetali so mi nasprotniki razne ugodnosti, čast in marsikaj: rajši sem trpel in bil preganjan; gnali so me radi tega od doma in družine orožniki in bil sem interniran v Litzelhofu pri Špitalu na Zgornjem Koroškem. Dalje, koliko sem pretrpel in kako mi je krvavelo srce po glasovanju, to ste še videli Vi, moji otroci, sami; ostal pa sem stanovit, zato ker nočem izdati sebe, Vas in svojih prednikov. In še nekaj! Varujte tudi svoje poštenje! Pet rodov je bilo na hiši, od teh pa niti eden član ni bil nikoli radi kakega nepoštenega dejanja — kaznovan ali tožen, in upam, da tudi ne bo!

To naj bi bil uvod, ob enem pa tudi izročilo, katero Vam zapuščam jaz in moji predniki; Vas pa prosim, da si ga vzamete k srcu in ga izvršujete, kakor smo ga dosledno mi!

V skušnjavi pa sežite po teh bukvicah in si izročilo pokličite v spomin in jo boste dobro prestali!

V Resnici, dne 24. januarja 1922.

Miha Turk.»

Med zadnjimi listinami v zavoju »arhiva« je ležala plebiscitna legitimacija, s katero v roki je Turkov Miha dne 10. oktobra 1920 na glasovališču na Trati pri Glinjah oddal celo, neraztrgano belo glasovnico za Jugoslavijo.

Dokler bo takih mož in družinskih očetov še kaj ob Dravi in Zili, slovenski rod tam ne bo izumrl, slovenska pesne mne bo utihnila, pa naj sovražni viharji še tako bučijo.

najmočnejše može, med temi grajskega birača, ter jim naročil, da čakajo na dan sv. Katarine na glavnem potu iz Šent Ruperta v Šent Lenart na prihod Agate iz Štraleka, jo zagrabijo ter privedejo v grad.

Grajski birač je bil tedaj Ivan Strotz, ki je bil prej za kuharja, pozneje pa je to službo pustil, ker mu je bolj ugajal posel birača. V tej službi je mogel priti prej iz grada ter hoditi po okolici, vabiti stranke k sodnji v grad, iztirjavati davke ter loviti hudodelce s pomočjo drugih grajskih hlapcev. Pri tem ni živel slabo, kajti vsak je gledal, da je z biračem kolikor mogoče dobro opravil in tako je sprejel marsikateri dar, ki mu je prišel prav dobro.

Že po svojem poklicu je bil manj rahločuten, usmiljenega srca ni poznal. Oskrbniku Trenak je bil zvesto udan, ker mu je ta preskrbel to službo in mu tudi spregledal marsikatero nerednost.

Birič Strotz se je odpravil tedaj določeni dan na mesto, kjer so navadno hodili ljudje iz Šent Ruperta v trg. In ni se varal. Ko se je bližala Agata mestu, kjer so stali vsi štirje skriti, je dal svojim pomočnikom navodila, kako se imajo vesti. In izpolnili so, kakor smo slišali, točno njegovo povelje.

Izšla je Blasnikova VELIKA PRATIKA

za navadno leto 1929,
ki ima 365 dni.

„VELIKA PRATIKA“ je najstarejši slovenski kmetijski koledar, koji je bil že od naših pradedov najbolj vpoštevani in je še danes najbolj obračtan.

Letošnja obširna izdaja se odlikuje po bogati vsebini in slikah.

„VELIKA PRATIKA“ je najboljši in najcenejši družinski koledar.

Dobi se v vseh trgovinah po Sloveniji in stane 5 Din. Kjer bi je ne bilo dobiti, naj se naroči po dopisnici pri:

J. Blasnika naslednikov
tiskarna in litografski zavod
LJUBLJANA, BREG ŠTEV. 12
1218

ŠIRITE »SLOV. GOSPODARJA«!

Zanimivosti o naši državi.

Površina naše zemlje. Naša država je kmetijska država, zato je najbolj važno, kako kaj izgleda naša površina. Cela površina naše kraljevine meri 248.987 km² ali 24.898.700 ha. Od tega odpade okoli 7.658.500 ha na gozdove, okoli 6.965.068 ha pa je nerodovitne zemlje. Obdelane zemlje je bilo leta 1920 — 10.725.160 ha, a leta 1924 že 11.351.250 ha. Slovenija ima

836.358 ha obdelane zemlje, 690.633 ha je gozdov, 92.721 ha pa je še neobdelanega. Najbolj obdelana je Vojvodina, ki ima samo ravnino, za njo pa takoj pride Slovenija, ki je razmeroma zelo dobro obdelana.

Kako imamo obdelano zemljo? Od zgorajšnjih 11 milijonov hektarjev obdelane zemlje odpade 6.172.800 ha na njive, 145.520 na vrtove, 1.561.416 ha na travnike, 2.650.000 ha na pašnike, 168.543 ha na vinograde, 245.570 ha na sadovnjake, 189.200 ha na barja.

Kaj pridelamo na svojih njivah? Zrna pridelujemo na 4.638.380 ha, stročnice na 80.000 ha, krompir na 251 tisoč 523 ha, zelišča za krmilo na 230 tisoč ha, ledine je do 800.000 ha.

Koliko pridelamo kmetijskih pridelkov? Leta 1924 smo pridelali pšenice 15.229.925 centov, jare pšenice še posebej do pol milijona centov; ječmena ozimnega 2.827.047 centov, jarega pa 1.107.530 centov; rži ozimne je bilo 1.174.826 centov jare rži 232.682 centov; ovsa se je pridelalo 3.018.477 centov; prosa 168.866 centov, ajde 31.279 centov, riža 19.944 centov, koruze pa 37.949.376 centov.

Koliko imamo živine? Konjev je bilo leta 1924 v naši državi 1.053.875, govede 3.784.267, prašičev 2.517.955, ovc 7.618.708, koz 1.718.368, oslov 103 tisoč 969, perutnine 14.931.850, čebelnih panjev 573.384.

Ali imamo kaj poljedelskih strojev? Lesenih plugov je 314.890, napol in čisto železnih 874.330, parnih in motornih 822, bran 645.671, valjarjev 63.311, sejalnih strojev 78.755, okopalnikov 219.399, nosilnic za žito 9804, kosilnic za travo 5967, mlatilnic ročnih 13.856, viteljnov (ali gepeljnov) 11.981, parnih mlatilnic 7965, čistilnikov 117.438, trijerjev 18.334, robkalnikov 58.130, slamoreznic 90.449, sušilnic za slive 55.446, kotlov za kuhanje žganja 70.588, stiskalnic za grozdje 79.103, grozdnih mlinov 28.206, škroplilnic 187.960, žvepljalnikov 36.384, poljedelskih vozov je okrog 1.000.000.

Ugrabljeni plen ni bil ravno težak, a kljub temu so bili hlapci vsi potni v obrazu, ker hiteti so morali na biračev ukaz s svojo žrtvijo kolikor mogoče hitro, da pridejo prej na varno. Če je enkrat gospodična Agata med temnimi zidovi hrastovskih zaporov, potem se ni bati nobene nevarnosti več.

Došli so do grajskih vrat. Birič je šel naprej, da je vratar takoj odprl dveri, hitro so nesli trije hlapci nesrečno Agato proti zaporom, tako, da vratar niti ni prav videl, kaj in koga so nesli.

Birič je odprl takoj celico, določeno za ženske. Bila je ozka, precej temna, ker je segala precej v zemljo, z vlažnimi stenami; skoz malo okno je prihajalo od zgoraj le malo svetlobe. V sredi celice je stala na pol trhla miza, na njej skrhan vrč, ob mizi polomljen stol, v kotu pa nekaj slame kot ležišče. Mrzla, ob enem vlažna sapa je navdajala celi prostor. —

V času, ko se vrši ta povest, so bile pravde zoper čarovnice na dnevnem redu.

V prejšnjih stoletjih se beseda čarovnica sploh omenila ni, ali pa le redko kdaj. Zločinstvo čarovništva, če se je kdaj ugotovilo, se je kaznovalo milo. Tako se je določilo v konciliu v An-

„Smeš in jok — naših otrok“

Berite knjigo „Iz otroških ust“ I. del Din 8-50, II. del Din 16- —. Kupite jo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru